

okrętowej) lub na wydziałach o kierunku fachowym, mającym zastosowanie w technice okrętowej.

§ 6. 1. Stypendia będą przyznawane: studentom, nie mającym egzaminu półdyplomowego, na okres w zasadzie nie dłuższy niż 3 lata, mającym egzamin półdyplomowy — na okres w zasadzie nie dłuższy niż 2 lata.

2. W wyjątkowych przypadkach Minister Przemysłu i Handlu może przedłużyć okres pobierania stypendium.

§ 7. Podania o stypendia należy składać do Ministerstwa Przemysłu i Handlu za pośrednictwem właściwych władz powołanych do opiniowania (§ 4), załączając:

- a) dokumenty obywatelstwa polskiego lub Wolnego Miasta Gdańska,
- b) zaświadczenie władz administracji ogólnej o stanie zamożności rodziców lub opiekunów,
- c) zaświadczenie o imatrikulacji lub zaświadczenie o zdaniu egzaminu półdyplomowego,
- d) oświadczenie, że nie pobiera innego stypendium oraz nie posiada stałej pracy zarobkowej albo że zaprzestanie pobierania innego stypendium i stałego zarobkowania z chwilą uzyskania stypendium,
- e) w razie niepełnoletności kandydata — oświadczenie rodziców lub opiekunów o przyjęciu materialnej odpowiedzialności za kandydata z tytułu udzielonego stypendium.

§ 8. 1. Stypendia będą przyznawane zasadniczo z początkiem roku akademickiego na okres jednego roku lub na okres pozostały do końca roku.

2. Na początku każdego roku akademickiego władze powołane do opiniowania podań (§ 4) przesyłają Ministrowi Przemysłu i Handlu sprawozdania stypendystów z przebiegu studiów wraz z wnioskiem co do dalszego utrzymania stypendium.

§ 9. 1. Stypendysta obowiązany jest pilnie oddawać się nauce i czynić dobre postępy oraz sprawować się nienagannie.

2. Stypendysta nie może bez zgody Ministerstwa Przemysłu i Handlu a w razie odbywania studiów za granicą — właściwego konsula podejmować się jakiegokolwiek stałej pracy o charakterze zarobkowym ani też pobierać innego stypendium ze środków publicznych lub społecznych.

§ 10. 1. Stypendysta obowiązany jest nie później niż w ciągu 3 miesięcy od daty ukończenia studiów zawiadomić Ministerstwo Przemysłu i Handlu o gotowości objęcia służby.

2. Stypendysta obowiązany jest do pozostawania w dyspozycji Ministerstwa Przemysłu i Handlu przez okres czasu co najmniej dwukrotnie dłuższy od okresu czasu pobierania stypendium, nie krócej jednak niż przez jeden rok.

3. W wyjątkowych przypadkach Minister Przemysłu i Handlu może zwolnić stypendystę częściowo od obowiązku odbycia służby.

4. Stypendysta przyjęty do służby w administracji morskiej traktowany jest na równi z innymi pracownikami posiadającymi równorzędne studia.

§ 11. O przyznaniu, odmowie lub cofnięciu stypendium Ministerstwo Przemysłu i Handlu zawiadamia studenta za pośrednictwem władz powołanych do opiniowania podań (§ 4).

§ 12. W przypadkach niezastosowania się do przepisów § 9, stypendysta traci prawo do pobierania stypendium z końcem miesiąca następnego po miesiącu, w którym Ministerstwo Przemysłu i Handlu powiadomi stypendystę o odebraniu stypendium.

§ 13. 1. W razie niezastosowania się stypendysty do przepisów §§ 9 i 10 ust. 1 i 2 oraz nieobjęcia po ukończeniu lub przerwaniu studiów wskazanego mu stanowiska albo utraty prawa do zajmowania urzędów państwowych przed ukończeniem służby, stypendysta obowiązany jest najdalej w ciągu jednego roku zwrócić kwoty pobrane tytułem stypendium wraz z odsetkami, w części w jakiej kwoty te nie zostały umorzone przez odbytą służbę (§ 10 ust. 2). Do umorzenia stypendium zalicza się okresy służby w wymiarze co najmniej półrocznym.

2. Roczny termin zaczyna biec od daty:

- a) utraty prawa do pobierania stypendium,
- b) z upływem terminu przewidzianego w § 10 ust. 1,
- c) utraty prawa zajmowania urzędów państwowych lub rezygnacji ze stanowiska,
- d) niedotrzymania terminu przewidzianego w § 10 ust. 2.

§ 14. W przypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie, Minister Przemysłu i Handlu może zwolnić od obowiązku zwrotu stypendium w całości lub w części albo wyrazić zgodę na rozłożenie spłaty na okres dłuższy.

§ 15. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu: *Antoni Roman*

516

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 26 sierpnia 1939 r.

o obowiązku urządzania schronów przeciwlotniczych w istniejących budynkach mieszkalnych lub poza ich obrębem.

Na podstawie art. 410 pkt 14) oraz art. 416 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P.

z 1939 r. Nr 34, poz. 216) w brzmieniu dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 sierpnia 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 514) zarządzam co następuje:

§ 1. 1. Na każdej działce, zabudowanej budynkami mieszkalnymi o kubaturze przewyższającej 2500 m³, powinny być urządzone schrony przeciwlotnicze. Dopuszcza się urządzenie wspólnych schronów dla kilku sąsiednich działek z zachowaniem warunków określonych w § 2 ust. 2 i 3.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się:

1) gdy kubatura żadnego budynku nie przekracza 2500 m³, choćby wspólna kubatura wszystkich budynków na działce przekraczała 2500 m³;

2) gdy w budynku o kubaturze przekraczającej 2500 m³ część mieszkalna nie przekracza powyższej kubatury.

3. Wielkość schronów powinna odpowiadać normom, określonym w § 40 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 kwietnia 1938 r. o przygotowaniu w czasie pokoju obrony przeciwlotniczej i przeciwigazowej w dziedzinach regulacji i zabudowania osiedli oraz budownictwa publicznego i prywatnego (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 278). Właściwe władze budowlane stosownie do warunków miejscowych i innych zachodzących okoliczności mogą wyrazić zgodę na zmniejszenie określonych wyżej norm wielkości schronu.

4. Miejsce i sposób urządzenia schronu określają właściwe władze budowlane.

§ 2. 1. W przypadkach, gdy urządzenie schronu na tej samej działce w sposób ustalony w § 1 zostanie uznane przez właściwą władzę budowlaną za niemożliwe, może ona zarządzić urządzenie wspólnego schronu dla kilku sąsiednich działek, do których stosuje się przepis § 1.

2. Wielkość schronu wspólnego powinna odpowiadać normom określonym w § 1 ust. 3.

3. Miejsce i sposób urządzenia wspólnego schronu oraz dojścia do niego z poszczególnych działek określają właściwe władze budowlane. Na działce, nie zabudowanej budynkami określonymi w § 1, może być wyznaczone miejsce

pod budowę wspólnego schronu dla użytku mieszkańców sąsiednich, zabudowanych działek. W tym przypadku schron powinien być tak zaprojektowany, by można było go odpowiednio powiększyć przy zabudowie działki niezabudowanej.

§ 3. Decyzja o urządzeniu schronu wspólnego powinna określać przewidywane koszty robót budowlanych i utrzymania oraz podział tych kosztów pomiędzy właścicieli poszczególnych działek w stosunku do ilości mieszkańców tych działek, obliczonej według norm ustalonych w § 1 ust. 3 z uwzględnieniem umniejszenia wartości nieruchomości wskutek urządzenia schronu.

§ 4. 1. Schrony, określone w § 1 i § 2, powinny być wykonane do dnia 1 sierpnia 1940 r.

2. Właściwe władze budowlane mogą ustalić stosownie do warunków miejscowych i innych okoliczności wykonanie wymienionych urządzeń w terminach krótszych, niż przewidziany w ust. 1.

§ 5. Zmiana przeznaczenia lub rozbiórka schronów, określonych w § 1 i § 2, może nastąpić jedynie za zgodą właściwych władz budowlanych.

§ 6. Wojewoda (Komisarz Rządu na m. st. Warszawę) stosownie do warunków miejscowych i innych okoliczności może zezwolić na niestosowanie przepisów rozporządzenia niniejszego w poszczególnych miejscowościach osiedlach albo ich częściach, lub wreszcie na poszczególnych działkach.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje w miastach, wydzielonych z powiatowych związków samorządowych, oraz w miejscowościach, w których mają moc obowiązującą przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 kwietnia 1938 r. o przygotowaniu w czasie pokoju obrony przeciwlotniczej i przeciwigazowej w dziedzinach regulacji i zabudowania osiedli oraz budownictwa publicznego i prywatnego (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 278).

Minister Spraw Wewnętrznych:

Sławoj Składkowski

Tłoczono z polecenia Ministra Sprawiedliwości w Drukarni Państwowej w Warszawie.

Cena numeru niniejszego 20 gr. Prenumerata Dziennika Ustaw R. P. wynosi w kraju 8 zł kwartalnie (32 zł rocznie). Władze, urzędy i instytucje państwowe oraz władze samorządu terytorialnego opłacają 6 zł kwartalnie (24 zł rocznie). Do prenumeraty zagranicznej dolicza się 4 zł kwartalnie (16 zł rocznie) tytułem porta pocztowego. Prenumeratę wpłacać należy z góry przed początkiem każdego kwartału, pół-

roczną lub roku. Zamówienia na prenumeratę jak również na numery pojedyncze wykonywa się jedynie po wpłaceniu należności. Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów wnosić należy do właściwych urzędów pocztowych niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru. Reklamacji spóźnionych lub wniesionych niewłaściwie nie uwzględnia się. 109156

Wpłaty należy wnosić do P. K. O. na konto czekowe Dziennik Ustaw R. P. Nr 30-130 lub do Redakcji Dziennika Ustaw R. P. w Warszawie, ul. Długa 50.
